16/11/2021

118 ani de la naşterea părintelui Dumitru Stăniloae

Părintele Dumitru Stăniloae s-a născut în data de 16 noiembrie 1903 în Vlădeni, judeţul Braşov. A fost o personalitate marcantă a Ortodoxiei, fiind profesor de teologie, dogmatist, filosof, istoric, ziarist şi traducător.

Părintele Dumitru Stăniloae a fost propus spre canonizare pentru anul 2025, când Biserica Ortodoxă Română împlinește 140 de ani de autocefalie și 100 de ani de la obținerea statutului de patriarhie.

A urmat cursurile Liceului confesional umanist „Andrei Şaguna”, apoi, în 1922, a primit o bursă la Universitatea din Cernăuţi. Licenţa în Teologie a fost elaborată sub conducerea prof. Vasile Loichiţă, cu tema Botezul copiilor; a primit o bursă pentru studii de specializare la Atena.

În toamna anului 1928 şi-a susţinut, la Cernăuţi, teza de doctorat cu titlul Viaţa şi opera patriarhului Dosoftei al Ierusalimului şi legăturile lui cu Ţările Româneşti, sub îndrumarea prof. V Loichiţă.

În ianuarie 1929 a plecat să studieze la Berlin, având profesori pe Hans Lietzmann şi Reinhold Seeberg, apoi la Paris şi la Belgrad, pentru studii de Bizantinologie și Dogmatică şi documentare asupra operei originale a Sfântului Grigorie Palama.

La întoarcerea în ţară a fost încadrat profesor suplinitor la catedra de Teologie fundamentală a Academiei Teologice „Andreiene”, unde a desfășurat activitate didactică timp de 17 ani.

În 5 octombrie 1930 s-a căsătorit cu Maria (născută Mihu), doi ani mai târziu a fost hirotonit preot, iar peste încă un an, în 8 octombrie, s-a născut fiica lui, Lidia.

În iunie 1936 a fost numit rector al Academiei Teologice din Sibiu, funcţie îndeplinită până în 1946.

A apărut la Sibiu, în 1946, primul volum din traducerea Filocaliei și tot în același an a fost transferat prin „chemare” la Facultatea de Teologie a Universităţii din

Bucureşti, urmându-l la catedra de Teologie ascetică şi mistică pe Nichifor Crainic.

Din 1950 a participat la întâlnirile organizate de grupul Rugul aprins, din care nu a făcut parte, dar unde a conferenţiat de câteva ori.

În 1958 a început un nou val de arestări în România, iar la 4 septembrie a fost arestat și ulterior dus la Aiud. A fost eliberat cinci ani mai târziu în ianuarie şi a lucrat ca funcţionar la Biblioteca Sfântului Sinod.

A primit titluri de onoare din partea mai multor universități din lume:

- 1976 – Doctor Honoris Causa al Facultăţii de Teologie Ortodoxă a Universităţii din Tesalonic;
- 1980 – I-a fost acordat premiul „Dr. Leopold Lucas” al Universităţii din Tübingen;
- 1981 – Doctor Honoris Causa al Institutului ortodox „Saint Serge” din Paris;
- 1982 – I-a fost acordat titlul Doctor Honoris Causaal Facultăţii de Teologie a Universităţii din Belgrad;
- 1981 – A fost premiat la Londra cu distincţia onorifică „Crucea Sfântului Augustin din Canterbury”, pentru merite teologice şi creştineşti;
- 1991 – A fost numit Doctor Honoris Causa al Facultăţii de Teologie a Universităţii din Atena;
- 1992. A fost numit Doctor Honoris Causa al Facultăţii de Teologie Ortodoxă a Universităţii din Bucureşti;A devenit membru corespondent al Academiei Române din 1990, iar membru titular din 1991.

A trecut la cele veşnice în ziua de 5 octombrie 1993.

Sursa: volumul Părintele Dumitru Stăniloae. Biobibliografie, apărut la Editura Patriarhiei Române, București – 2013.

Foto credit: Arhivă Ziarul Lumina

basilica.ro